

Nr 277.

Av herr **Sundling**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 123, med förslag till brandstadga.*

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 123 med förslag till brandstadga får jag härmed vördsamt väcka följande motion.

I det framlagda förslaget bevaras i visst avseende kommunernas självbestämmanderätt i avseende å brandstadgans tillämpning inom dess område, så att det skall bliva beroende på dem själva och på länsstyrelsen, huruvida och i vad mån brandstadgans bestämmelser skola tillämpas. Därmed synes detta viktiga spörsmål kunna behandlas utan att landskommunerna påläggas bördor av oberäknelig omfattning. Det torde emellertid kunna ifrågasättas, om icke det i brandstadgan borde införas bestämmelse om, att brandsyn skall förrättas minst en gång årligen av därtill av kommunalstämma, eller kommunalfullmäktige, där sådana finnas, utsedda personer att obligatorisk gälla för kommuner, där denna del av stadgan eljest icke är i tillämpning. Som bekant finnes i de ömsesidiga läns- och häradsbrandförsäkringsbolagens stadgar föreskrifter om att brandsyn skall verkställas å vissa tider av förrättningsmän, som i regel utses av kommun. Sådan brandsyn avser då naturligtvis endast egendom, försäkrad i respektive försäkringsbolag. Det har visat sig, att på många håll brandsynemän ej blivit utsedda och således brandsyn ej verkställts på flera år eller att lämpliga personer ej väljas. Det förmenas nämligen, att kommunerna ej behöva taga befattning med denna sak, därför att det är bolagens privata angelägenhet. Inom andra kommuner åter, där flera ömsesidiga bolag samtidigt utöva sin verksamhet, väljas flera brandsynenämnder, som samtidigt utföra sina uppdrag. Ofta förorsakas härigenom att å samma gård verkställs brandsyn under samma år av olika brandsynenämnder, varigenom uppstår onödiga kostnader, som böra kunna undvikas.

De ömsesidiga brandförsäkringsbolagen på landsbygden strävanden gå ut på att med lägsta möjliga premie bereda landsbygdsbefolkningen ersättning för förlust genom brand. Ett av de viktigaste medlen för uppnående av detta mål är ett samarbete med kommunen genom s. k. säkerhetsföreskrifter om brandsyn m. m., söka förebygga elds uppkomst

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 4 saml. 98 häft. (Nr 277—278.)

och därigenom minska brandskadefrekvensen. Dessa brandsyner, rätt utförda, hava stor betydelse för landsbygden med dess enkla byggnadssätt. Denna fråga är ur brandskyddssynpunkt av stor betydelse, ej blott för bolagen utan även för det allmänna — för kommunen. Brandsyn bör kunna genom kommunens försorg regelbundet verkställas, oavsett om försäkring finnes eller ej och oavsett om egendom är försäkrad i det ena eller det andra bolaget. Några avsevärda kostnader för kommunen bör detta ej medföra, om anordningarna göras förnuftiga. De intresserade försäkringsbolagens stöd bör helt naturligt därvid kunna påräknas.

I den kungl. propositionens förslag till brandstadga har i 29 § i avdelningen för landsbygden vidare föreslagits, att brandchef och vice brandchef skola utses av den myndighet, som handhar förvaltningen av brandväsendets angelägenheter, och i 31 § har likaledes föreskrivits, att brandsynerenämnd skall utses av samma myndighet. Inom kommunerna utses i regel personer och nämnder för förvaltnings- och verkställighetsbestyr direkt å kommunalstämma eller av kommunalfullmäktige, och har detta förfaringssätt i allmänhet befunnits mycket tillfredsställande. Någon anledning att i avseende å brandstadgan för här ifrågasatta uppdrag göra ett från denna regel avvikande undantag synes icke påkallat.

På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen uttalar sig för sådan ändring av den föreslagna brandstadgan, att till 24 § följande tillägg göres: I kommun, där dylikt förordnande icke meddelats, åligger det kommunalstämma, eller kommunalfullmäktige, där sådana finnas, att för fyra år i sänder utse en brandsynerenämnd, bestående av tre därtill lämpliga personer, att årligen förrätta sådan brandsyn, som omnämnes i 31 § mom. 1 och däröver avgiva rapport till kommunalnämnden, samt

att 29 och 31 §§ ändras därhän, att brandchef och vice brandchef samt brandsynerenämnd på landet väljas å kommunalstämma, eller kommunalfullmäktige, där sådana finnas.

Stockholm den 6 april 1923.

Ax. Sundling.